

## பெருநாட்கள்

الأصل في الأعياد على اختلاف مسمياتها أنها من شعائر الأديان.

பெரு நாட்களைப் பொறுத்தவரை அவை பல்வேறு பெயர் நாமங்களில் காணப்பட்டாலும் பொதுவாக அவை மதங்கள் சார்ந்த கிரியைகளாகவே கணிக்கப்படும்.

فهي سمة من السمات التي تتميز بها كل ملة وأتباعها عن غيرهم.

ஒரு மதத்தினர் மற்ற மதத்தை விட்டும் வேறுபடும் மத அடையாளச் சின்னங்களில் ஒன்றாகவும் அவை காணப்படுகின்றன.

وقد تواترت النصوص الشرعية بحصر أعياد المسلمين في عيدين كل عام. هما الفطر والأضحى

இஸ்லாமிய ஷரீஆவின் ஆதாரங்கள் தொடராக வலியுறுத்துவது முஸ்லிம்களுக்கு வருடத்தில் இரு பெருநாட்கள் மாத்திரமே. அவ்விரண்டும் நோன்புப் பெருநாள், மற்றும் ஹஜ்ஜு ப் பெருநாள் ஆகும்.

وعيد كل أسبوع هو يوم الجمعة.

வெள்ளிக்கிழமை இஸ்லாத்தில் வாராந்த பெருநாளாகத் திகழ்கிறது.

قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: إن لكل قوم عيدا، وهذا عيدنا.

நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: ஒவ்வொரு சமூகத்திற்கும் பெருநாள் உண்டு, இது எமது பெருநாளாகும். அதாவது இரண்டு பெருநாட்களை குறிப்பிடுகிறார்கள்.

وما سوى ذلك من أعياد كالكريسماس ورأس السنة الميلادية وغيرها، فهي لأهل الكتاب.

இது தவிர்ந்த ஏனைய வருடா வருடம் கொண்டாடப்படுகின்ற பெருநாட்களை பொறுத்தவரை அவை முஸ்லிம்களுக்குரியது அல்ல.

ولا يجوز للمسلم اعتبارها ولا الاحتفال بها.

ஒரு முஸ்லிம் அத்தினங்களை எதிர்பார்த்து கொண்டாடுவது அனுமதிக்கப்பட மாட்டாது.

ولا التهئة بها او المشاركة فيها.

அத்தினங்களில் நடைபெறும் தவறான களியாட்டங்களில் கலந்து கொள்வதும் கூடாது.

ويدخل في ذلك: إهداؤهم ما هو من لوازمها،

அக் களியாட்டங்களுக்கு தேவையான பொருட்கள், சாதனங்களை அன்பளிப்புச் செய்வதும் தகாது.

أو بيعهم هذه المستلزمات من أنوار وأشجار. ومأكولات معينة.

அல்லது களியாட்டங்களுக்கு தேவையான ஏனைய உணவு வகைகள், சாதனங்கள் என்று எதையும் விற்பனை செய்வதும் கூடாது.

فإن هذا منهي عنه لسببين:

இவை தடைசெய்யப்படுவது இரண்டு காரணங்களுக்காக:

الأول: إن في ذلك تشبها بهم، وإقرارا لهم على كفرهم، وقد حرم الإسلام التشبه بالكافرين فيما هو من خصائصهم.

01. ஏனையவர்களால் மேற்கொள்ளப்படும் இஸ்லாத்துக்கு முரணான களியாட்டங்கள், தடுக்கப்பட்ட விடயங்கள், ஏனைய மதத்தினரின் தனித்துவமான அம்சங்களில் பங்குகொண்டு அதை சரி காண்பது போன்று மாறிவிடும்.

الثاني: إن في هذه الأعياد ابتداعا وإحداثا في دين الله تعالى.

02. இவை இறைவனின் மார்க்கத்தில் இல்லாத ஒன்றை புதிதாக உருவாக்கிய குற்றத்துக்கு ஆளாக்கிவிடும்.

قال ابن القيم رحمه الله: وأما التهنة بشعائر الكفر المختصة به فحرام بالاتفاق.

இமாம் இப்னுல் கய்யிம் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

இறைவன் விரும்பாத குஃப்ரியத்தான களியாட்டங்கள் ஏனையவர்களால் மேற்கொள்ளப்படும் போது அவற்றுக்கு வாழ்த்து தெரிவிப்பது ஹராமாகும்.

كأن يهنئهم بأعيادهم. فيقول: عيد مبارك عليك. أو تهناً بهذا العيد أو نحوه.

فهذا إن سلم قائله من الكفر، فهو من المحرمات.

இவ்வாறு ஒருவர் செயல்படுவது அவருக்கு குஃப்ரை ஏற்படுத்தாவிடினும் அது ஹராமான ஒன்றை புரிவதாக மாறிவிடும்.

ولا يعني هذا إساءة المعاملة، ولا الاعتداء.

அதேவேளை இந்நிலைப்பாடு அவர்களுடன் தவறான அணுகுமுறையாகவோ அல்லது அத்துமீறலாகவோ அமையும் என்றும் அர்த்தமாகாது.

فإن رفض المشاركة ليس اعتداءً، وإنما هو تمييز المسلم واستقلاله في معتقاداته وشعائره عن غيره.

ஏனெனில் கலந்துகொள்வதைத் தவிர்ப்பது அவமதிப்பதாக ஆகாது. மாறாக ஒருவர் தன் மார்க்கத்தின் நம்பிக்கைக் கோட்பாடு, கிரியைகள் போன்றவற்றில் தனித்துவத்தை காத்துக் கொள்வதாகவே அமையும்.

ولهذا جاز قبول الهدية منهم.

ஆகவேதான், அவர்களால் வழங்கப்படும் அன்பளிப்புகளை ஏற்றுக் கொள்வது அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது.

ولا يعد ذلك مشاركة ولا إقراراً للاحتفال.

அது கொண்டாட்டங்களிலோ களியாட்டங்களிலோ கலந்து கொண்டதாக மாறாது.

بل تؤخذ على سبيل البر وقصد التأليف والدعوة إلى الإسلام.

மேலும் நாம் அதை ஏற்றுக்கொள்வது இஸ்லாத்தின் நற்பன்மை காட்டவும், உள்ளங்களை ஒன்றிணைக்கவும், நல்ல அணுகுமுறையை வெளிப்படுத்தவும் ஆகும்.

ما لم يكن مما ذبحوه لأجل العيد.

பெருநாட்களில் இறைவன் அல்லாத வேறொன்றுக்கு பலியிடப்படும் பிராணிகளை நாம் சாப்பிட மாட்டோம்.

قال شيخ الاسلام ابن تيمية رحمه الله: وأما قبول الهدية منهم يوم عيدهم، فقد قدمنا عن علي بن أبي طالب رضي الله عنه أنه أتى بهدية النيروز فقبلها.

செய்குல் இஸ்லாம் குறிப்பிடுகின்றார்கள்:

அன்பளிப்புகளை ஏற்றுக் கொள்வதைப் பொறுத்தவரை அமீருல் முஃமினீன் அலி இப்னு அபீதாலிப் (ரலி) அவர்கள் நெய்ருஸ் (மஜூ சீகள்)வழங்கிய அன்பளிப்பை ஏற்றுக் கொண்டார்கள் என்று குறிப்பிடுகின்றார்கள்.

وعن أبي برزة أنه كان له سكان مجوس فكانوا يهدون له في النيروز والمهرجان. فكان يقول لأهله ما كان من فاكهة، فكلوه. وما كان من غير ذلك، فردوه.

அபூ பரஸா (ரழி) அவர்கள் பற்றி வந்துள்ள செய்தியில்: அவர்கள் நெருப்பை வழிபடும் மஜூ சீகள் வசிக்கும் இடத்தில் இருந்தார்கள். அவர்களின் பெருநாட்கள், வைபவங்களின் போது வழங்கப்படும் வெகுமதிகளில் பலப்பிராணிகள் போன்றதைத் தவிர்த்து ஏனைய பழங்கள் போன்றவற்றை உண்ணுமாறு தன் குடும்பத்தினருக்குக் கூறுவார்கள்.